

Liahona

VISER OSS ALLE VEIEN TIL JESUS KRISTUS

PRÄSTADÖMETS PLATS I KYRKAN, S. 2

VARFÖR HERRENS TIDSPLAN ÄR BÄTTRE ÄN VÅR
EGEN, S. 8

30-ÅRSJUBILEUM FÖR TILLKÄNNAGIVANDET OM
FAMILJEN, S. 14-19

SEPTEMBER 2025

”Ingen makt och inget inflytande kan
eller bör göra sig gällande i kraft av
prästadömet utom genom överbevisning,
genom långmodighet, genom mildhet och
ödmjukhet och genom uppriktig kärlek,
genom välvilja och ren kunskap som
storligen ska utvidga själen, utan hyckleri
och utan svek.”

– *Läran och förbunden 121:41–42*

INNEHÅLL

"Kort sagt, syftet med den prästadömsmyndighet och prästadömskraft som Jesus Kristus återställde är för att välsigna."

– Äldste D. Todd Christofferson, sidan 2

2 Välsignad genom prästadöms myndighet och makt

Äldste D. Todd Christofferson

8 Förbundskvinnor: Vad jag har lärt mig av att be Kristus vara min berättelses upphovsman

President Camille N. Johnson

14 30-årsjubileum för Familjen: Ett tillkännagivande för världen

16 För vår tid

17 Enligt gudomlig plan: Apostoliska lärdomar om familjen

20 Dyrbara bonsaiträd och dyrbara vittnesbörd

Äldste S. Mark Palmer

22 Covid stoppade nästan hennes dröm om att sjunga i The Tabernacle Choir

DB Troester

25 Porträtt av tro: Om Gud hade en kyrka på jorden

Nicolas Watbled

28 Sista dagars heliga berättar

Av olika författare

32 Från UV: Aktuellt: Frågor och svar om psykisk hälsa

38 Historiska perspektiv på Herrens hus: Templets förrättningar förenar, förbinder och beseglar

Amy Harris

42 Var är mina utlovade välsignelser av att betala tionde?

Alyssa Bradford

46 Kyrkan i Mongoliet

OMSLAG

Foto: Cody Bell

Välsignad

GENOM
PRÄSTADÖMETS
MYNDIGHET
OCH KRAFT

Äldste D. Todd Christofferson

i de tolv apostlarnas kvorum

*Kyrkans medlemmar använder Guds kraft till att tjäna och
välsigna andra i kyrkan, hemma och över hela världen.*

Vårt vittnesbörd till världen är att Guds heliga prästadöme är nödvändigt för att utföra hans frälsnings- och upphöjelseverk, att han har återställt prästadömet till jorden i det syftet och att det förvaltas av Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Prästadömet myndighet och kraft är nödvändiga

Jesus Kristus är kyrkans överhuvud. Kyrkan är det redskap han har skapat för att utföra det viktiga arbetet med att återlösa mänskligheten i denna sista evangelieutdelning, precis som i tidsutdelningen när han levde på jorden. Genom kyrkan kan han

- förkunna sitt evangelium över hela världen
- erbjuda dopet och alla andra förbund – i själva verket en förbundsstig till sitt celestiala rike
- förena familjer för evigheten
- erbjuda frälsningens gåvor, även till dem som har dött utan dem
- sörja för Guds barns fysiska behov just nu.¹

För att uppnå dessa storslagna syften och för att förbereda inför Frälsarens återkomst behöver kyrkan fortgående vägledning, myndighet och kraft från Gud. Kyrkan är den ”sanna och levande kyrkan” (se Lärän och förbunden 1:30) eftersom Kristus förlämnar den sitt ledarskap och sin kraft genom sitt prästadöme, ”Det heliga prästadömet enligt Guds Sons orden” (Lärän och förbunden 107:3).

Om det inte vore för detta heliga prästadöme skulle kyrkan i grunden vara en sekulär organisation som gör gott i världen men som är oförmögen att uppnå det yttersta syftet att förbereda Guds söner och döttrar för det eviga livets glädje i hans närhet.² Med detta prästadöme, och nycklarna som styr detta prästadömes arbete, finns både myndighet och ordning i kyrkan.

”I kyrkan utövas all prästadömsmyndighet under ledning av dem som innehar prästadömsnycklar.

Värdiga manliga medlemmar i kyrkan tar emot prästadömsmyndighet genom förläning av prästadömet och ordination till prästadömsämbeten. Alla kyrkans medlemmar kan utöva delegerad myndighet när de har avskilts eller fått i uppdrag att hjälpa till att utföra Guds verk.”³

Genom prästadömet nycklar råder alltid Herrens prioriteter. Ingen kan upprätthålla en personlig agenda som inte är i samklang med Herrens vägledning. Ingen kan lyckas med ett prästvælde, där man söker personlig vinning och personliga anhängare.

Prästadömet har också en ytterst viktig roll i kyrkans medlemmars hem. President Dallin H. Oaks, förste rådgivare i första presidentskapet, har sagt: ”Principen att prästadömsmyndighet endast kan utövas under ledning av en som innehar nycklarna till uppgiften är grundläggande i kyrkan, men det här gäller inte i familjen.”⁴ Fäder presiderar och utövar prästadömet i familjen – genom att rådgöra, hålla familjemöten, ge prästadömsvälsignelser eller helande välsignelser till familjemedlemmar eller andra och så vidare – utan styrning eller tillstånd från någon som innehar prästadömsnycklar.

”Samma princip gäller när en far är frånvarande och en mor är familjens ledare. Hon presiderar i sitt hem och är den som ska nedkalla prästadömet kraft och välsignelser över sin familj genom sin begåvning och besegling i templet.”⁵

Prästadömetts återställelse i vår tid

15 MAJ 1829

Återställelsen av prästadömetts myndighet i denna sista tidsutdelning skedde metodiskt och stegvis. I samband med att den grundläggande skriften för vår tidsutdelning – Mormons bok – översattes 1829 började Herren upprätta sin prästadömsstruktur. Som svar på Joseph Smiths och Oliver Cowderys bön och fråga om dopet uppenbarade sig den uppståndne Johannes Döparen och förlänade dem aronska prästadömet, ett prästadöme ”som innehar nycklarna till änglars betjäning och till omvändelsens evangelium och till dop genom nedsänkning till syndernas förlåtelse” (Läran och förbunden 13:1). Med den myndigheten döpte Joseph och Oliver varandra och senare andra när kyrkan formellt blev organiserad.

KORT EFTER DEN 15 MAJ 1829

Inte långt efter Johannes Döparens besök uppenbarade sig de forntida apostlarna Petrus, Jakob och Johannes och förlänade det högre, eller melkisedekska, prästadömet, inklusive ”mitt rikes nycklar och en evangeliets tidsutdelning för ... tidernas fullbordan” (Läran och förbunden 27:13; se även 128:20).

3 APRIL 1836

Ytterligare prästadömsmyndighet som behövdes kom därefter när tre forntida profeter – Mose, Elias och Elia – visade sig för Joseph och Oliver i templet i Kirtland och överlämnade nycklarna till Israels insamling och till det arbete som rör Herrens tempel (se Läran och förbunden 110:11–16).

SOMMAREN 1829–APRIL 1835

Uppenbarelser som nu kanoniserats i Läran och förbunden instruerade profeten Joseph Smith i ordinationen av män till det högre (melkisedekska) prästadömet och till det förberedande (aronska) prästadömet; utnämning av ämbetsmän inom prästadömet, till exempel biskopar; och organiserandet av prästadömskvorum och prästadömsråd.⁶

1835–1973

Profetisk vägledning fortsätter att leda prästadömet organisation och funktion i kyrkan. Till exempel organiserades kvorum med sjuttio under tiden i Kirtland för att bistå de tolv kvorum. Efter den stora utvandringen västerut och spridningen av kyrkans medlemmar över stora geografiska områden, fick dessa kvorum i uppdrag att verka i kyrkans stavar.

1973–NUTID

Under tiden som Spencer W. Kimball (1895–1985), Ezra Taft Benson (1899–1994) och Gordon B. Hinckley (1910–2008) var presidenter började de sjuttio och deras kvorum att verka direkt under de tolv kvorum på generalnivå för kyrkan och ute i kyrkans områden. Då upphörde man att ha kvorum på stavnivå. I dag är det tolv kvorum med generalauktoriteter och områdessjuttio som hjälper apostlarna ”att bygga upp kyrkan och ordna med alla dess angelägenheter i alla nationer” (Läran och förbunden 107:34). Ytterligare sjuttios kvorum kan bildas allteftersom kyrkan expanderar.

Äldste Christofferson hälsar på bröderna Sampson och Daniel Amako i Gambia i Västafrika i februari 2022.

Prästadömet: kraften att välsigna

Kort sagt, syftet med den prästadömsmyndighet och prästadömskraft som Jesus Kristus återställde är för att välsigna. Den gör det möjligt för kyrkans medlemmar att använda Guds kraft till att tjäna och välsigna andra i kyrkan, hemma och över hela världen.⁷ Medlemmarna förenar sig med Frälsaren i att utföra hans frälsnings- och upphöjelseverk, och använder sig av gudomliga gåvor och gudomlig kraft långt utöver sin egen för att hjälpa Guds rike att växa tills det uppfyller jorden (se Läran och förbunden 65:2, 5–6).

Herren har förklarat att ”detta större [melkisedekska] prästadöme förvaltar evangeliet och innehar nyckeln till rikets hemligheter, ja, nyckeln till kunskapen om Gud.

Därför är gudaktighetens kraft uppenbar i dess förrättningar.

Och utan dess förrättningar och prästadöms myndighet är gudaktighetens kraft inte uppenbar för människor i köttet” (Läran och förbunden 84:19–21).

Förrättningar är förstas de ceremonier eller sakrament som förrättas av prästadömet genom vilka vi sluter förbund med Gud, och som börjar med dopet

och fortsätter med de förbund vi tar emot i Herrens hus. Det är genom att hålla dessa förbund som vi förvandlas från ”naturliga” män och kvinnor till heliga (se Mosiah 3:19) genom Kristi försonande nåd, och blir både rättfärdiggjorda och heliggjorda – utan skuld och obefläckade – inför Gud (se Läran och förbunden 20:29–31; 3 Nephi 27:16–20).

Det här citatet från ”Återställelsen av Jesu Kristi evangeliums fullhet: Ett tillkännagivande för världen vid 200-årsjubileet” av första presidentskapet och de tolv apostlarnas råd ger en passande sammanfattning:

”Vi förkunnar att Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, som organiserades den 6 april 1830, är Kristi nytestamentliga kyrka som återställts. Denna kyrka är förankrad i sin hörnsten Jesu Kristi fullkomliga liv och i hans obegränsade försoning och bokstavliga uppståndelse. Jesus Kristus har åter kallat apostlar och gett dem prästadömsmyndighet. Han inbjuder oss alla att komma till honom och hans kyrka, ta emot den Helige Anden, frälsningens förrättningar och vinna bestående glädje.”⁸ ■

SLUTNOTER

1. Se *Allmän handbok: Tjäna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga*, 1.2–1.2.4, Evangeliebiblioteket.
2. Se Russel M. Nelson ”Fröjdas åt prästadömsnycklarnas gåva”, *Liahona*, maj 2024, s. 121.
3. *Allmän handbok*, 3.4.
4. Dallin H. Oaks, ”Melkisedekska prästadömet och nycklarna”, *Liahona*, maj 2020, s. 70–71.
5. Dallin H. Oaks, ”Melkisedekska prästadömet och nycklarna”, s. 71.
6. Se till exempel Läran och förbunden 20, 41, 84, 107; se också Joseph F. Darowski och James Goldberg, ”Restoring the Ancient Order”, i *Revelations in Context: The Stories behind the Sections of the Doctrine and Covenants* (2016), s. 208–212.
7. Äldste Dale G. Renlund jämförde en gång prästadömet med en raket som bär en nyttolast. I stora drag är ”möjligheten att gagnas av Frälsarens försonings kraft” den nyttolast som prästadömet ”raket” levererar (se ”Prästadömet och Frälsarens försonings kraft”, *Liahona*, nov. 2017, s. 64–65).
8. Återställelsen av Jesu Kristi evangeliums fullhet: Ett tillkännagivande för världen vid 200-årsjubileet”, Evangeliebiblioteket.

VAD JAG HAR LÄRT MIG AV ATT BE KRISTUS VARA MIN BERÄTTELSES UPPHOVSMAN

**President
Camille N.
Johnson**

Hjälpföreningens
generalpresident

Vi får alla olika upplevelser, men om vi låter Gud råda i vårt liv uppfyller vi ändamålet med vår skapelse på sätt som vi aldrig skulle ha kunnat föreställa oss.

Ar 2016 – mitt uppe i nästan tre decennier av äktenskap, föda och vårda och älska våra tre söner, vara jurist på heltid, tjäna i ämbeten i kyrkan och ta hand om våra släktingars behov – blev min man Doug och jag kallade att verka i tre år som missionsledare i Arequipa i Peru. Vi gav oss av strax efter att vårt första barnbarn hade fötts.

2019 återvände vi hem till två nya barnbarn. Våra två äldsta söner var gifta och den yngste var kär och skulle snart gifta sig. Jag gick tillbaka till juridikarbetet och till mitt favoritkall som mamma och farmor.

Och sedan kom kallelsen att verka som Primärs generalpresident. Den bekväma berättelse jag hade författat åt mig själv var att jag skulle tillbringa tid med min familj, arbeta som jurist i ytterligare ett decennium för att skapa ekonomisk trygghet, och tjäna i min församling eller i templet.

Tänk om jag hade hållit fast vid den bekväma berättelsen?

Jag skulle ha tyckt om att tillbringa mer tid med mina barnbarn, och jag kunde ha fått en viss ekonomisk trygghet. *Och* jag skulle ha gått miste om en utvecklande, självrannsakande och trosstärkande upplevelse. Uppförbacke? Ja. Värt det? O, ja!

Jag vittnar om att ”eftersom [Frälsaren] har fullkomlig kunskap om vår potential tar han oss till platser vi aldrig själva hade föreställt oss”.¹ Jag är övertygad om att han kommer att ta *dig* till platser du aldrig kunnat föreställa dig, och ditt tjänande kommer att vara självständigt. Låt Gud vägleda dig till att gå bredvid någon som behöver dig.²

Du kommer kanske att lära vuxna att läsa. Eller kanske hjälpa invandrare. Du kommer kanske att leda en samhällsgrupp för att hålla parker i gott skick och säkra för familjer. När vi låter Gud råda tar han oss dit han behöver oss och till platser vi aldrig kunnat föreställa oss.

President Russell M. Nelson har sagt att vi kan *"ta ... emot mer tro genom att göra något som kräver mer tro"*.³

Jag vet att det är sant. För genom att låta Gud råda i mitt liv, genom att låta honom vara upphovsman till min berättelse, har min tro på Jesus Kristus ökat.

Så, hur tänker *du* låta honom råda?

Hur kan detta se ut för en ung person som utbildar sig och vill gifta sig och bilda familj? President Dallin H. Oaks, förste rådgivare i första presidentskapet, har förklarat att valet inte står mellan antingen familj eller utbildning och yrkesbana. Han sa: "Det är tajmingen som vi måste välja, och vi söker inspiration från Herren och hans tjänares undervisning när vi gör det."⁴

När jag nu tar upp det här ämnet vill jag vara finkänslig mot dem som har en uppriktigt och bestående önskan att gifta sig och få barn i detta liv men som är ensamstående. Jag inser att många är ensamma föräldrar på grund av dödsfall eller skilsmässa. Jag känner till oräkneliga par som är gifta och vill ha barn men som lider av infertilitet och missfall. Jag vet att du lider. Du vill att tajmingen ska ändras. Det här är inte den berättelse du författat åt dig själv. Mitt hjärta ömmar för dig.

ALLAS BERÄTTELSE ÄR OLIKA

Jag utbildade mig och fick både grundexamen och juristexamen. Jag gifte mig halvvägs genom mina juridikstudier. Jag fick min första son året efter att jag tagit advokatexamen. Jag fick fler barn, och min man och jag älskade och vårdade dem samtidigt som vi båda arbetade. Det var fullt upp, ibland hektiskt – vi tänjdes ut och var ibland trötta. Jag stöttade honom och han stöttade mig. Familjen var, och är fortfarande, vår

högsta prioritet. Min man och jag sökte inspiration i de här valen och i tajmingen. Detta var vad vi kände oss manade att göra. Vi försökte låta Gud råda.

Ur ett ekonomiskt och yrkesmässigt perspektiv skulle det ha varit vettigt att vänta med att skaffa barn tills jag var mer etablerad i mitt yrke. Men när vi låter Herren vara upphovsman till våra berättelser gör vi ibland sådant som världen inte kan förstå. Jag jonglerade graviditeter, att föda och vårda barn, skjutsning, knatteligan, ansvar i kyrkan, att vara en stöttande maka och mina yrkesmässiga intressen. Det var en glädjefylld jonglering som jag inte skulle vilja ändra på. Vi kände oss säkra på vår kurs eftersom vi lät Gud råda.

Missförstå mig inte nu. Jag säger inte att alla ska följa min väg. Våra berättelser är inte likadana. Jag delar med mig av min eftersom det är den jag kan. Men det vi har gemensamt är vår motivation: att låta Gud råda.

Att vara mamma är min högsta prioritet. Det är min största glädje. Gud välsignade våra första föräldrar och gav dem befallningen: "Var fruktsamma och föröka er, uppfyll jorden" (1 Moseboken 1:28). Det första budet som gavs till Adam och Eva "gällde deras möjlighet att ... bli föräldrar".⁵

Min främsta inriktning är på moderskapet. Den inriktningen var inte oförenlig med min ihärdiga strävan efter utbildning.⁶ Vi är befallda att söka lärdom – och en del av den kommer i vår strävan efter utbildning. Den kommer också i föräldraskapet, där vi lär oss att bli gudalika genom att odla egenskaper som kärlek, medkänsla och tålmod.

Att låta Gud råda innebär att vi ber honom att vara delaktig i tajmingen för våra val.

Jag är evigt tacksam för att ha fått inspiration från Herren och vägledning från profeter till hjälp åt min man och mig i tajmingen av vårt val att välkomna barn i familjen när vi gjorde det. Jag är så tacksam att jag följde maningarna och inte lät världsligt inflytande, bekvämlighet, ära eller pengar stå i vägen för valet att uppfylla min gudomliga potential att föda och fostra barn.

NÄR VI LÅTER HERREN VARA UPPHOVSMAN TILL VÅRA BERÄTTELSE GÖR VI IBLAND SÅDANT SOM VÄRLDEN INTE KAN FÖRSTÅ.

ÄNDAMÅLET MED VÅR SKAPELSE

Om män och kvinnor slutar att få och vårda barn tar den här jordiska upplevelsen slut. Det är därför synnerligen viktigt att vi varken försummar eller avfärdar föräldraskapets heliga ansvar.

Ett överflöd av samhällsvetenskapliga data visar den avgörande, negativa inverkan på nationer och civilisationer som slutar att skaffa barn. I många delar av världen är det genomsnittliga antalet levande födda barn per kvinna färre än två. Det betyder att vi inte ersätter oss själva.

Som ledare i kyrkan är vi bekymrade över den senaste tidens trender vad gäller äktenskap och barnafödande.

I USA har vi under de senaste 30 åren sett en minskning av antal medborgare som någon gång har varit gifta, med åtta till nio procent. De här siffrorna "representerar ett världsomfattande problem".⁷ När människor inte gifter sig föds färre barn.⁸

USA passerade nyligen "en gräns där det bland vuxna mellan 18–55 år nu finns en större andel ensamstående vuxna utan barn än det finns gifta vuxna med barn".⁹

Barn är livsviktiga för att upprätthålla civilisationen. De är nödvändiga för den fantastiska lycksalighetsplanen. Budet att vi ska föröka oss och uppfylla jorden gäller fortfarande.¹⁰

LÅT HERREN SKRIVA DIN BERÄTTELSE

Jag vet att många hjärtans uppriktiga önskan är att gifta sig och skaffa barn. Ändå är många ensamstående eller kämpar med infertilitet. Min käraste vän, som aldrig gift sig eller fått egna barn, har älskat och brytt sig om mina. Detta ersätter inte att hon får egna barn. Det är ett bevis på att hon fortfarande är inriktad på moderskap.

Min son och svärdotter har gått igenom utmaningen att få upprepade missfall. Deras önskan är rättfärdig. De strävar efter att låta Gud råda i sina liv. Kom ihåg att när vi ber i tro om att låta Jesus Kristus vara vår berättelses upphovsman och fullkomnare måste vi vara beredda att låta en obekvämt berättelse utspela sig i hopp om en berättelse som, även om den är smärtsam, i slutändan är större och mer himmelsk än vi kan föreställa oss.

Bland mina kära vänner finns ett barnlöst par som gifte sig senare i livet och led av ofrivillig barnlöshet. De frågade i tro om de skulle adoptera barn. I stället för en baby kände de sig manade att adoptera fyra systrar – i åldrarna 5 till 17 år. Definitivt inte den berättelse de hade författat åt sig själva. Men vilken underbar berättelse Gud har skrivit tillsammans med dem.

Oavsett våra personliga omständigheter är vi alla en del av Guds familj, medlemmar i en jordisk familj och förbereder oss för att bli eviga föräldrar. Upphöjelsens välsignelser som gjorts tillgängliga för oss genom Frälsaren Jesus Kristus omfattar även efterkommande. Så vare sig vi är beseglade och får barn i det här livet eller i nästa, är vårt mål upphöjelse – som vi kan få om vi ingår och håller förbund. När vi ingår en förbundsrelation med Gud binds vi vertikalt till honom, och vi är aldrig ensamma.¹¹ Vi blir välsignade med "ett extra mått av [hans] kärlek och barmhärtighet".¹²

Som förbundsfolk planerar vi och förbereder oss för äktenskap och för att få och vårda barn. Vilket heligt och helgat kall! Vi älskar och leder och tjänar och fostrar för att visa vår kärlek till Gud och hans barn – eftersom vi vill att han ska råda i våra liv.

Det är en underbar tid att leva och sluta förbund i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Att förstå vår

roll, vårt syfte och vårt ansvar i lycksalighetsplanen är förädlade, uppmuntrande och glädjefyllt. Vetskapen om att vi har en levande profet som förbereder oss för det som ligger framför oss ger mig frid och till och med optimism mitt i osäkerheten. Min förbundsrelation med Gud ger mig tillförsikt. Min tillförsikt genom förbund ligger hos Jesus Kristus.¹³

Jag vittnar om att han lever, att hans kärlek till oss är uppenbar i hans villighet att ge sitt liv för och sin försoning åt var och en av oss. ■

SLUTNOTER

1. Camille N. Johnson, "Inbjud Kristus att vara din berättelses upphovsman", *Liahona*, nov. 2021, s. 82.
2. Russell M. Nelson, "Kvinnors inflytande" (tal från världsomfattande andakten för Hjälpföreningen, 17 mars 2024), Evangeliebiblioteket.
3. Russell M. Nelson, "Kristus har uppstått – tro på honom förflyttar berg", *Liahona*, maj 2021, s. 103.
4. Dallin H. Oaks, i Face to Face [Personligt] med äldste Oaks och äldste Ballard (världsomfattande utsändning för unga ensamstående vuxna, 19 nov. 2017).
5. "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", Evangeliebiblioteket.
6. Se Dallin H. Oaks, i "Insights", *Ensign*, mars 1975, s. 56–57.
7. Dallin H. Oaks, "Stå för sanningen" (världsomfattande andakt för unga vuxna, 21 maj 2023), Evangeliebiblioteket.
8. Se Dallin H. Oaks, "Stå för sanningen", Evangeliebiblioteket.
9. Chris Bullivant och Brad Wilcox, "Back from the Brink: The Intellectual Tide Is Turning on Marriage and Civil Society", *Deseret News*, 17 april 2024, deseret.com.
10. "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", Evangeliebiblioteket.
11. Se Russell M. Nelson, "Det eviga förbundet", *Liahona*, okt. 2022, s. 9.
12. Russell M. Nelson, "Det eviga förbundet", s. 10.
13. Se Ulisses Soares, "Tillförsikt genom förbund med Jesus Kristus", *Liahona*, maj 2024, s. 17–21.

Från ett tal på kvinnokonferensen vid Brigham Young University 2024. Se hela president Johnsons tal genom att gå till "2024 BYU Women's Conference" i Evangeliebiblioteket, med engelska som förvalt språk, eller genom att skanna koden.

OAVSETT VÅRA PERSONLIGA OMSTÄNDIGHETER
ÄR VI ALLA EN DEL AV GUDS FAMILJ, MEDLEMMAR
I EN JORDISK FAMILJ OCH FÖRBEREDER
OSS FÖR ATT BLI EVIGA FÖRÄLDRAR.

FÖRSTA PRESIDENTSKAPET OCH DE TOLV APOSTLARNAS RÅD I JESU KRISTI KYRKA AV SISTA DAGARS HELIGA

Familjen

ETT TILLKÄNNAGIVANDE FÖR VÄRLDEN

Vi, första presidentskapet och de tolv apostlarnas råd i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, förkunnar högtidligen att äktenskapet mellan man och kvinna är instiftat av Gud och att familjen har en central roll i Skaparens plan för sina barns eviga bestämmande.

Alla människor – män och kvinnor – är skapade till Guds avbild. Var och en är ett andebarn, en älskad son eller dotter till himmelska föräldrar och har som sådan gudomliga egenskaper och förutsättningar. Att det finns olika kön är nödvändigt för den enskildes förjordiska, jordiska och eviga identitet och uppgift.

I föruttilvaron kände och dyrkade dessa söner och döttrar Gud som sin evige Fader och antog hans plan, enligt vilken hans barn kunde få en fysisk kropp och få jordiska erfarenheter för att utvecklas mot fullkomlighet och slutligen nå sin gudomliga bestämmande som arvtagare till evigt liv. Den gudomliga lycksalighetsplanen möjliggör att familjebanden fortsätter bortom graven. Heliga förrättningar och förbund i heliga tempel gör det möjligt för enskilda personer att återvända till Guds närhet, och för familjer att vara tillsammans för evigt.

Det första bud som Gud gav Adam och Eva gällde deras möjlighet att som man och hustru bli föräldrar. Vi förkunnar att Guds bud till sina barn att föröka sig och uppfylla jorden fortfarande gäller. Vi förkunnar vidare att Gud har befallt att den heliga fortplantningsförmågan endast ska användas mellan man och kvinna, lagligt vigda som man och hustru.

Vi tillkännager att det sätt varpå människoliv skapas har bestämts av Gud. Vi bekräftar livets helgd och dess betydelse i Guds eviga plan.

Man och hustru har ett högtidligt ansvar att älska och vårda sig om varandra och sina barn. ”Barn är en Herrens gåva” (Psaltaren 127:3). Föräldrar har ett heligt ansvar att uppföstra sina barn i kärlek och rättfärdighet, att sörja för deras fysiska och andliga behov, att lära dem älska och tjäna varandra, att hålla Guds bud och vara laglydiga medborgare var än de bor. Män och hustrur – mödrar

och fäder – kommer att stå till svars inför Gud för hur de uppfyller dessa plikter.

Familjen är instiftad av Gud. Äktenskap mellan man och kvinna är en nödvändig del av hans eviga plan. Barn har rätt att födas inom äktenskapets ram, och att fostras av en far och en mor som ärar sina äktenskapslöften med fullständig trohet. Största förutsättningarna för lycka i familjelivet finns då det byggs på Herren Jesu Kristi lärdomar. Framgångsrika äktenskap och familjer skapas och bevaras genom principerna tro, bön, omvändelse, förlåtelse, respekt, kärlek, medkänsla, arbete och sund rekreation. Enligt gudomlig plan ska fadern presidera över sin familj i kärlek och rättfärdighet och han har ansvaret att sörja för och beskydda sin familj. Moderns främsta ansvar är barnens omvårdnad. I dessa heliga ansvar är fadern och modern skyldiga att hjälpa varandra som likvärdiga makar. Funktionsnedsättning, död eller andra omständigheter kan göra det nödvändigt med individuella anpassningar. Släktingar bör vid behov ge hjälp och stöd.

Vi varnar dem som bryter mot kyskhetsbudet, som förgriper sig på maka eller barn, eller som underlåter att fullgöra sina skyldigheter mot familjen, att de en dag kommer att stå ansvariga inför Gud. Vi varnar vidare för att familjens upplösning kommer att frambringa de stora olyckor över enskilda människor, samhällen och nationer som förutsagts av forntida och nutida profeter.

Vi uppmanar ansvariga samhällsmedborgare, regeringar och myndigheter överallt att verka aktivt för att bevara och stärka familjen som samhällets grundläggande enhet.

Detta tillkännagivande upplästes av president Gordon B. Hinckley som en del av hans budskap vid Hjälpföreningens allmänna möte den 23 september 1995 i Salt Lake City i Utah.

Redaktionen anmärkning: För att fira 30-årsdagen av tillkännagivandet om familjen presenterar vi det här i sin helhet.

För vår tid

Trettio år efter att tillkännagivandet om familjen presenterades för världen är dess gudomliga principer mer profetiska och giltiga än någonsin.

Den 23 september 1995 talade president Gordon B. Hinckley (1910–2008) till en samling hjälpföreningssystrar och introducerade ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”. Här följer några av hans kommentarer vid det tillfället:

”Jag anser att det borde vara varje barns välsignelse att födas i ett hem där det är välkommet, där det tas om hand, där det är älskat och välsignat med föräldrar, en far och en mor, som är lojala mot varandra och mot sina barn ...

Ju tydligare ni uppfostrar era barn enligt Jesu Kristi evangelium, med kärlek och höga förväntningar, desto större är sannolikheten att de kommer att ha frid i sitt liv ...

Då det finns så många spetsfundigheter framställda som sanning, så mycket bedrägeri angående normer och värderingar, så många lockbeten och frestelser till att långsamt befläckas av världen, har vi känt oss manade att varna och förvarna er. Därför utfärdar vi i första presidentskapet och de tolv apostlarnas råd nu en kungörelse till kyrkan och till världen som ett klagörande och en ytterligare bekräftelse av normer, lärdomar och förfaringssätt angående familjen som profeterna, siarna och uppenbararna i denna kyrka gång på gång under dess historia tillkännaggett ...

Vi rekommenderar alla att omsorgsfullt, med eftertanke och bön, läsa denna kungörelse. Varje nations styrka har sin grund inom dess hems väggar. Vi uppmanar vårt folk överallt att stärka sina familjer i enlighet med dessa hävdvunna värderingar.”¹ ■

SLUTNOT

1. Se Gordon B. Hinckley, ”Håll stand mot världens bedrägerier”, *Nordstjärnan*, jan. 1996, s. 98, 99, 100, 101.

ENLIGT GUDOMLIG PLAN:

Apostoliska lärdomar

OM FAMILJEN

Som söner och döttrar till Gud är vi alla medlemmar i en himmelsk familj som utgör ett mönster för våra familjer på jorden.¹

”Herren har utsett familjen till att vara den grundläggande enheten i kyrkan och i samhället.”² Familjer kan bestå av man och hustru med barn, och de kan också vara en ensamstående person, en ensamstående förälder och barn, eller en man och hustru utan barn.³ Och ibland kan de här familjerna omfatta andra släktingar. Oavsett civilstånd eller personliga omständigheter tillhör var och en av oss Guds familj, vi är alla medlemmar i en jordisk familj och vi förbereder oss alla för att bli eviga föräldrar.⁴

I årtusenden har profeter och apostlar förkunnat familjens helighet och varnat för att katastrofer ska drabba enskilda, nationer och världen om familjerna inte bevaras och beskyddas. Här är några inspirerade ord från profeter och apostlar om familjen och vikten av ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen”.

Familjen har en central roll i Guds plan

Tillkännagivandet om familjen är grundat på eviga lärosatser

Familjelivet under jordelivet förbereder oss för evigheten

Fysisk intimitet reserveras för äktenskapet

Frälsaren kan hela relationen mellan föräldrar och barn

PRESIDENT RUSSELL M. NELSON

president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

”Familjen är väsentlig för Guds plan. Faktum är att familjens upphöjelse är ett av syftena med planen. Jorden skapades så att vi som förjordiska andebarn till vår Fader i himlen kunde komma till den och få en fysisk kropp. Vi är här för att bli prövade [se Abraham 3:24–25]. Vi är här för att ’välja frihet och evigt liv ... eller att välja fångenskap och död’ [2 Nephi 2:27]. Och bäst av allt, vi får bli kära, gifta oss och låta barn komma till vår familj” (”Faith and Families”, *Ensign*, mars 2007, s. 39).

PRESIDENT DALLIN H. OAKS

förste rådgivare i första presidentskapet

”De som inte helt förstår Faderns kärleksfulla plan för sina barn anser kanske att det här tillkännagivandet om familjen inte är mer än ett uttalande om riktlinjer som kan ändras. Vi framhåller däremot att tillkännagivandet om familjen, som är grundat på oåterkalleliga lärosatser, definierar de familjerelationer som kan möjliggöra den viktigaste delen av vår eviga utveckling” (”Gudomlig kärlek i Faderns plan”, *Liahona*, maj 2022, s. 103).

PRESIDENT HENRY B. EYRING

andre rådgivare i första presidentskapet

”Familjeenheten är inte bara grundläggande för samhället och kyrkan, utan också för vårt hopp om evigt liv. Vi börjar med att tillämpa i familjen, den mindre enheten, det som kommer att sprida sig till kyrkan och till det samhälle där vi lever i denna värld, vilket sedan kommer att bli det vi tillämpar i familjer som är för evigt förenade genom förbund och trofasthet” (”The Family” [andakt på Brigham Young University, 5 nov. 1995], s. 8, speeches.byu.edu).

PRESIDENT JEFFREY R. HOLLAND

tillförordnad president för de tolv apostlarnas kvorum

”Människors intima umgänge är reserverat för dem som är gifta med varandra, därför att det är den yttersta symbolen för fullständig förening, en fullständighet och en förening som bestämts och avgränsats av Gud. Från Edens lustgård och framåt har äktenskapet varit avsett att innebära en fullständig förening av man och kvinna – deras hjärtan, förhoppningar, liv, kärlek, familj, framtid, allt ... Det är en förening som är så fullständig att vi använder ordet *besegling* för att beskriva dess eviga möjligheter” (”Personlig renhet”, *Liahona*, jan. 1999, s. 90–91).

ÄLDSTE DIETER F. UCHTDORF

i de tolv apostlarnas kvorum

”En förälders kärlek till sitt barn är en av de starkaste krafterna i universum. Den är en av de få saker på denna jord som verkligen kan vara för evigt. Nu kanske du känner att din relation med ditt barn är allt annat än idealisk. Det är här som Frälsarens kraft kommer in. Han läker sjuka och han kan läka relationer. Han förökade bröden och fiskarna, och han kan föröka kärleken och glädjen i ert hem” (”Jesus Kristus är föräldrarnas styrka”, *Liahona*, maj 2023, s. 56).

**Stärk
familjebanden,
även när vissa
kanske är
trasiga**

**Kvinnors och
mäns roller är
lika värdefulla**

**Föräldrar ska
leda barnen
till ett hopp i
Kristus**

**Principerna i
tillkännagivandet
om familjen är
vackert förenade**

ÄLDSTE DAVID A. BEDNAR

i de tolv apostlarnas kvorum

”Till er [unga vuxna] som har upplevt smärtan av en skilsmässa i er familj eller känt våndan av ett brutet förtroende, så kom ihåg att det börjar med er! En länk i er generationskedja kan ha brutits, men de andra rättfärdiga länkarna och det som finns kvar av kedjan har ändå evig betydelse. Ni kan ge styrka åt er kedja och kanske till och med reparera de brutna länkarna. Det arbetet utförs en och en” (”En sammansvetsande länk” [världsomfattande andakt för unga vuxna, 10 sep. 2017], Evangeliebiblioteket).

ÄLDSTE QUENTIN L. COOK

i de tolv apostlarnas kvorum

”Kvinnor och män har unika roller som beskrivs i ’Familjen: Ett tillkännagivande för världen’, men deras olika förvaltare är lika värdefulla och viktiga. De har jämbördig makt att ta emot uppenbarelse för sin familj. När de arbetar tillsammans i kärlek och rättfärdighet välsignas deras beslut av himlen” (”Stor kärlek till vår Faders barn”, *Liahona*, maj 2019, s. 79).

ÄLDSTE D. TODD CHRISTOFFERSON

i de tolv apostlarnas kvorum

”Gud befälde att män och kvinnor skulle gifta sig och föda barn och på så sätt, i kompanjonskap med Gud, skapa de fysiska kroppar som behövs för provet här på jorden och som är nödvändigt för att få evig härlighet hos honom. Han befälde också att föräldrar skulle bilda familj och fostra sina barn i ljus och sanning, [se Läran och förbunden 93:36–40] och leda dem till ett hopp i Kristus” (se ”Varför gifta sig? Varför bilda familj?” *Liahona*, maj 2015, s. 51).

ÄLDSTE NEIL L. ANDERSEN

i de tolv apostlarnas kvorum

”När vi väljer och vrakar i fråga om vad vi godtar i tillkännagivandet fördunklar vi vår eviga syn och lägger för stor vikt vid våra upplevelser här och nu. Genom att under bön begrunda tillkännagivandet genom trons öga förstår vi bättre hur principerna är vackert förenade, att de stöder varandra och uppenbarar vår Faders plan för sina barn” (Trons öga”, *Liahona*, maj 2019, s. 36).

SLUTNOTER

1. Se Ännen och frågor, ”Familjen” [Family], Evangeliebiblioteket med engelska som förvalt språk.
2. Ännen och frågor, ”Familjen” [Family].
3. Se Ännen och frågor, ”Familjen” [Family].
4. Se Camille N. Johnson, ”Vad jag har lärt mig av att be Kristus vara min berättelses upphovsman”, *Liahona*, sep. 2025, s. 12.

**DYRBARA BONSAITRÄD OCH
DYRBARA VITTNESBÖRD**

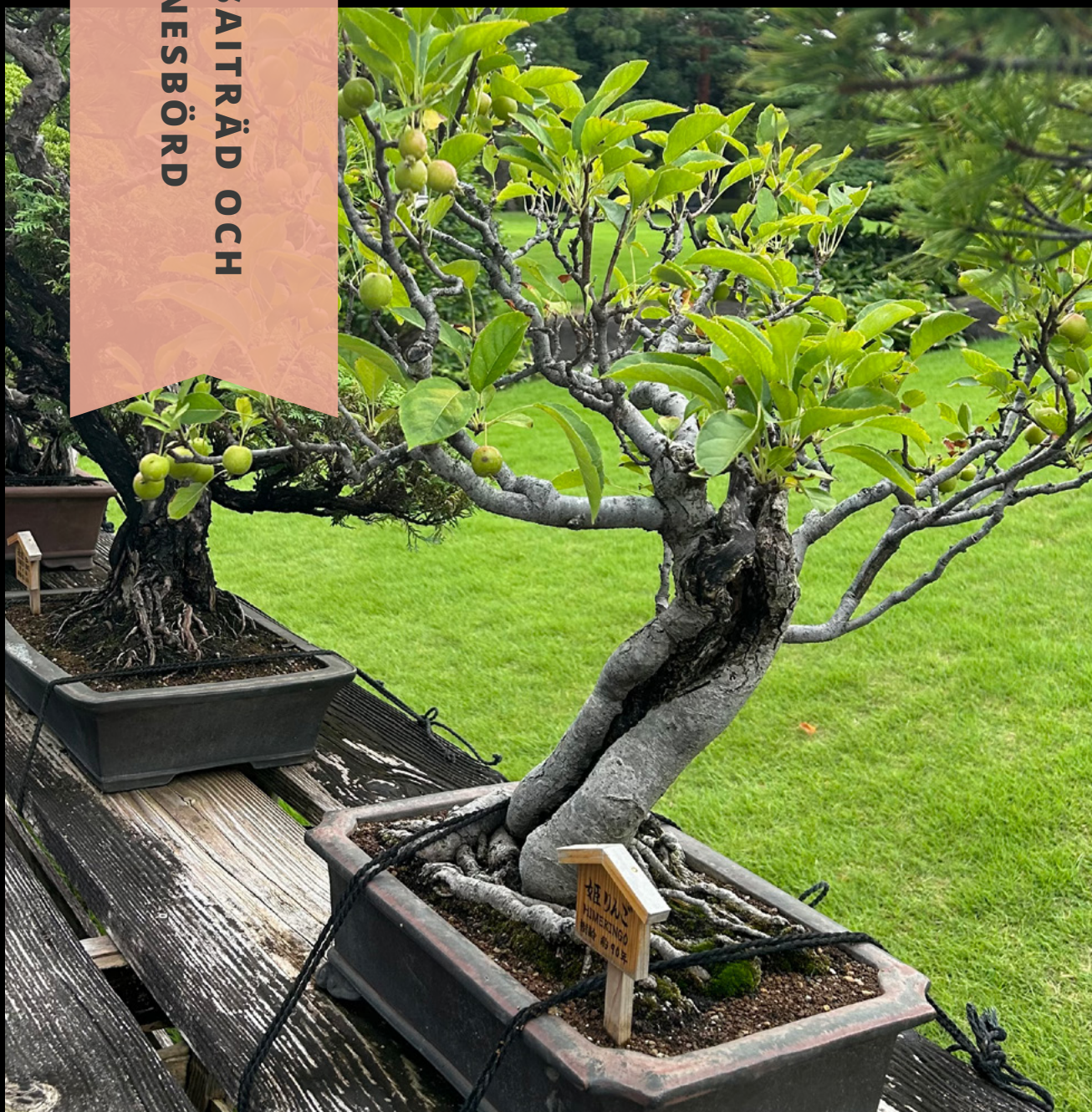

FOTO MED TILLSTÄND AV FÖRFATTAREN

Äldste S. Mark Palmer

i de sjuttios presidentskap

Varje vittnesbörd är en ovärderlig gåva som kräver intensiv personlig hängivenhet och tro för att det ska bestå som något vackert och glädjefyllt.

I centrala Tokyo i Japan såg jag något i en vacker park som gjorde mig förbluffad. Intill en stig som löpte genom parken stod en trämur på vilken över ett dussin små krukor var fastspända, var och en innehållande ett bonsaiträd. Vart och ett av de unika, vackra träden hade en liten skylt som visade dess ålder. De flesta var över 100 år gamla.

Det ena, 390 år gammalt, bar fortfarande frukt. Ett annat hade två tvinnade stammar – den ena död, den andra levande. Trädet var häpnadsväckande nog 590 år gammalt.

Jag föreställde mig hur varje bonsaiträd ursprungligen måste ha odlats och beskurits med stor stolthet och glädje. Med tiden blev träden troligen släktklenoder. Jag tänkte på åldrande föräldrar som gav sina barn ansvaret att ömt vårda familjens bonsaiträd, skydda det från skada och bevara det för framtida generationer.

De här miniatyrträden i Tokyo har överlevt fruktansvärda krig och tider av fred, genomlevt hårda stormar och vindstilla perioder. De är ett enastående bevis på hängivenhet, tradition och kärleksfull omsorg.

EN DYRBAR GÅVA

Efter att ha sett de här bonsaiträden har jag fascinerats av tanken på hur flergenerationsfamiljer i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga börjar med att en pionjärfamilj får ett dyrbart vittnesbörd om det återställda evangeliet.

Varje ny medlems vittnesbörd börjar med att han eller hon ”ger plats” för eller sår Guds ord i sitt hjärta och sedan ger det näring (se Alma 32:28). Allteftersom vittnesbördet växer så formas och beskärs den nya medlemmens handlingar i riktning mot ett annat sätt att leva.

Genom livets många prövningar och stormar växer ett vittnesbörd om Jesus Kristus och hans kyrka sig starkare när det får näring. Liksom ett bonsaiträd kan ett vittnesbörd bäras och föras vidare som en dyrbar gåva som efterföljande generationer också ska få att växa och ge näring åt.

Varje generation har det stora ansvaret att göra det vittnesbördet till sitt eget. Det är en ovärderlig men ömtålig gåva. För att den ska bestå som något vackert och glädjefyllt krävs intensiv personlig hängivenhet och tro.

Vi vet inte hur stort trädet var som Lehi såg i sin dröm. Men vi vet att det var enastående vackert och att han längtade efter att få dela med sig av dess frukt till sin familj (se 1 Nephi 8). Lehis familj blev ett levande exempel på en flergenerationsfamilj – ibland lyckades de föra sina rättfärdiga traditioner vidare, och ibland såg de, sorgligt nog, vittnesbörd vissna och dö på grund av motgångar, olydnad och prövningar.

Vi gläds över dem som är först i sina familjer med att bli sista dagars heliga, och som vårdar sina unga vittnesbörd genom att ingå och hålla heliga förbund. Och vi tackar dessa sista dagars heliga pionjärer för att de för sin kärlek till Gud vidare till framtida generationer.

Föräldrar, lärare, ungdomar och unga vuxna som prioriterar söndagens möten, tjänande i templet och deltagande i seminariet, institutet och konferenser för ungdomar och unga vuxna – som sätter Frälsaren främst i sina liv – förser unga vittnesbörd med den andliga jordmån och näring som de behöver för att utvecklas.

Liksom bonsaiträden jag såg i Tokyo är våra vittnesbörd om Jesus Kristus och hans återställda evangelium ovärderliga ägodelar som kommer att välsigna dem vi älskar. De kan bli vårt arv när vi omsorgsfullt vårdar, värdesätter och för dem vidare från generation till generation.¹ ■

SLUTNOT

1. Se Russell M. Nelson, ”Övervinn världen och finn ro”, *Liahona*, nov. 2022, s. 97.

COVID STOPPADE
NÄSTAN HENNES
DRÖM OM ATT
SJUNGA I THE
TABERNACLE CHOIR

*Karantänens
isolering lärde
henne något
viktigt: kristuslik
kärlek till de
ensamma.*

DB Troester
Kyrkans tidskrifter

Hösten 2024, kort efter att ha kallats som områdesrådgivande för organisationer i området Centrala Europa, reste Laura Echarri Hermoso över 800 mil från sitt hem i Pamplona i Spanien för att sjunga som gästmedlem i The Tabernacle Choir at Temple Square.

Hon hade bara varit i Salt Lake City i tre dagar när hon smittades av covid-19 och satte sig i karantän. Hennes möjlighet att sjunga i kören under den kommande generalkonferensen verkade vara utom räckhåll.

I ensamheten och isoleringen på hotellrummet knäböjde hon och bad. Hon hoppades på att bli botad. Hon längtade efter att kunna sjunga. Hon behöll sin tro.

ETT ÅR TIDIGARE

Under en svår tid av förluster när fertilitetsbehandlingarna visade sig vara misslyckade och hennes mamma led av Alzheimers, kunde syster Echarri inte hitta sin röst till att sjunga lika mycket som hon en gång hade gjort. Det var jobbigt eftersom musik alltid hade varit en viktig del av hennes liv. "Det är ett behov som jag alltid har haft sedan jag var liten", säger hon.

Medan hon bad kom tanken att hon behövde sjunga med fler personer. En vecka senare kontaktades hon av en ledare i kyrkan som intervjuade henne. "Han berättade om ett musikprojekt som kyrkan hade startat och att de letade efter sångare", säger syster Echarri.

Han nämnde inte det specifika syftet, men efter en andra intervju avslöjade ledaren att kyrkan ville ha gästsångare som skulle sjunga på generalkonferensen i ett världsomfattande deltagarprogram för The Tabernacle Choir at Temple Square.

"Och jag började gråta eftersom jag inte visste vad som skulle hända, men jag kände att Herren var där och att Herren var medveten om mig, och detta var något jag aldrig någonsin hade förväntat mig", säger hon.

VÄGEN TILL GENERALKONFERENSEN

Intervjun var bara preliminär och följdes av en andra intervju tillsammans med andra. Syster Echarri fick också spela in sig själv när hon sjöng och skicka in flera inspelningar. Sedan hade hon en sista virtuell intervju med The Tabernacle Choirs biträdande musikledare Ryan Murphy. "Jag var jättenervös", säger hon.

Till slut valdes hon tillsammans med 13 andra från hela världen att sjunga på generalkonferensen, och i september 2024 flög hon till USA. Efter ankomsten konstaterades det att hon hade covid-19 och det var då hennes karantän började.

Isoleringen långt hemifrån lärde henne något viktigt: Frälsaren skulle trösta henne i hennes ensammaste stunder (se Johannes 14:26–27). "Jag trodde inte att jag skulle klara det", säger hon. "Jag var ganska modfälld, men jag hade tro. Samtidigt mårde jag inte bra. Nu är ett av mina främsta mål att leta efter dem som kan känna sig ensamma och försöka ge dem lindring."

Efter åtta dagars isolering återhämtade sig hennes hälsa och röst, och hon övade med kören. Tillsammans med hundratals andra på förhöjningen i konferenscentret sjöng hon under generalkonferensen i oktober 2024.

"Gud lever. Han är medveten om oss, om var och en av oss", säger hon. "Musik är helande, har helande kraft, och vi behöver fylla våra liv med musik. Det är väldigt viktigt. Jag känner att det är något som Herren försöker säga till mig: Fyll ditt liv med musik." ■

Skanna koden för att se en video på spanska (med engelska undertexter) med Laura Echarri Hermoso.

VÄRLDSOMFATTANDE DELTAGARPROGRAM FÖR THE TABERNACLE CHOIR AT TEMPLE SQUARE

Är du medlem i kyrkan men bor utanför USA och är intresserad av att sjunga i The Tabernacle Choir på generalkonferensen? Ta reda på mer på thetabernaclechoir.org/global-participant-program.

ATT SJUNGA PSALMER KAN FÖRA DIG NÄRMARE KRISTUS

"Trots min bristande sångförmåga älskar jag att sjunga återställelsens psalmer. Kombinationen av inspirerade texter och storslagna melodier hjälper mig att lära mig evangeliets grundläggande principer och lyfter min själ."

Äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kvorum, "Men vi gav inte akt på dem", *Liahona*, maj 2022, s. 14.

Syster Echarri (till vänster) med sin mamma María.

MÖT **NICOLAS WATBLED**

Salies de Béarn, Frankrike

Om Gud hade en kyrka på jorden

Nicolas Watbled, Salies de Béarn, Frankrike

Jag sa till missionärerna att de inte skulle slösa bort sin tid, för jag hade min egen tro. Men så fick jag veta att deras lärdomar stämde överens med min tro på familjen, en kärleksfull Fader i himlen och Frälsarens kyrka.

När jag var liten tog mina föräldrar med mig till olika kyrkor. Senare, som tonåring, började jag vända mig till Gud och läsa Bibeln. Det kändes bra.

När jag tänkte på Gud och meningen med livet insåg jag att det var viktigt att ha en familj. Det var min tro att kyrkans ledare skulle undervisa genom exempel, men i kyrkan jag gått i var prästerna inte gifta. Det kunde jag inte förstå. Det var min tro att det var bra att vara gift och ha en familj.

Jag var då 16 år gammal. Jag hade en flickvän som jag älskade väldigt mycket men hon lämnade mig. Det var väldigt svårt för mig. Jag led mycket i nästan ett år. Till följd av den upplevelsen ville jag förstå varifrån jag kom, varför jag var på jorden, vad meningen med livet är och vad som händer efter döden. Jag ville hitta svaren på de här frågorna på egen hand. Men efter att ha tänkt på dem länge vände jag mig till Gud igen och sa till mig själv: "Livets Skapare känner till livet bättre än vad jag gör. Jag borde söka svar av honom."

När jag läste Bibeln fick jag veta att Jesus kallade tolv apostlar. "Om Gud hade en kyrka i dag", tänkte jag, "så borde den ha apostlar." Jag drogs mer och mer till religion och jag ville bli döpt.

När jag pratade om Gud med min pappa sa han att Gud är rättvis. Han sa att antingen döps man för att bli frälst, eller så fördöms man till helvetet för evigt. Jag ville inte tro att en kärleksfull Fader i himlen skulle finna behag i att skicka sina barn till helvetet för evigt bara för att de inte hade döpts. Hur var det med dem som inte hade fått möjlighet att döpas?

I Frankrike är det få som är troende. Jag hade vänner som var goda, men de var inte döpta. Jag drog slutsatsen att det inte var rätt att tro att de alla skulle hamna i helvetet.

Så jag bestämde mig för att utforma min egen tro. Jag trodde på en Gud vars kärlek är fullkomlig och som skulle göra allt i sin makt för att frälsa sina barn. Om hans barn inte ville ta emot hans härlighet, var det deras sak. Men han skulle ge dem en chans.

EN OMVÄG TILL OMVÄNDELSE

En dag kände två heltidsmissionärer som arbetade i min by sig manade att ta en omväg när de skulle hem. På vägen hem mötte de min mamma. Hon stoppade dem och bokade en tid åt mig med dem. Det blev jag inte så glad över. Jag ville inte prata med dem. Jag trodde att de skulle säga: "Du måste lyssna på oss. Du måste tro på det vi ska berätta för dig."

När missionärerna kom till vårt möte sa jag till dem: "Slösa inte bort er tid. Jag har min egen tro. Det ni gör är bra, men jag anser att familjen är mycket viktig. Jag anser att ledare i kyrkan ska vara gifta. Jag anser att en kyrka ska ha tolv apostlar. Jag tror på att Gud frälser så många av sina barn som han kan. Och jag tror inte på att röka eller dricka."

Jag blev förvånad när jag fick veta att deras lärdomar stämde överens med min tro. De gav mig en Mormons bok och bad mig att be om den. Jag kände Anden när jag läste boken, och jag kände Anden ihop med missionärerna. Men jag tänkte: Det kanske bara är jag som skapar de här positiva känslorna.

"Evangeliets gav mig mycket ljus och glädje", säger Nicolas. "Gud välsignade mig. Jag träffade en god kvinna, och vi har tre goda döttrar."

Jag bad och fick ett svar i en dröm. I drömmen slog jag upp Bibeln. Inuti Bibeln fanns flikar med Bibelns olika böcker. På den sista fliken stod det "Mormon". Det här budskapet hjälpte mig förstå att Bibeln och Mormons bok innehåller samma evangelium (se Hesekiel 37:15–19).

Mitt vittnesbörd stärktes ytterligare av andra upplevelser när jag läste och studerade Mormons bok. När missionärerna gav mig en inbjudan att bli döpt tackade jag ja med glädje. Jag döptes exakt ett år efter att min flickvän hade lämnat mig. Mitt dop innebar en stor förändring i mitt liv. Jag förlorade en del vänner när jag blev medlem i kyrkan, men jag hittade nya i grenen jag gick i.

Evangeliets gav mig mycket ljus och glädje. Jag fylldes av Anden och av glädje. Jag tänkte: Allt jag tidigare lidit har fört mig hit.

Gud välsignade mig. Jag träffade en god kvinna, och vi har tre goda döttrar. Två av dem har varit på mission och hjälpt andra förstå det jag lärde mig för många år sedan: "Familjen har en central roll i Skaparens plan för sina barns eviga bestämmelse",¹ "de döda som omvänder sig kommer att bli återlösta genom lydnad mot förordningarna i Guds hus" (Läran och förbunden 138:58), och Herren kallar apostlar och profeter i vår tid till att leda hans kyrka (se Efesierbrevet 2:20). ■

SLUTNOT

1. "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", Evangeliebiblioteket.

Gud gav mig frid

Olivia Araya, Chillán, Chile

Den kontakt jag åtnjöt med min himmelske Fader hjälpte mig igenom en mycket svår tid.

När vi förberedde oss för att sjunga på en invigningssession av Concepcións tempel i Chile 2018 hade alla medlemmar i unga vuxna-kören som jag ledde samma mål: att göra det musikaliska och andliga arbete som krävdes för att ge Gud vår bästa offergåva.

Tillsammans med körmedlemmarna från två stavar i staden Chillán bestämde jag mig för att bli så ren som möjligt. Jag ville återspegla Kristi ljus i mitt liv. Jag ville att den offergåva vi gav Gud i hans heliga hus skulle vara så fullkomlig som möjligt. Jag visste att om vi gjorde vår del så skulle vår himmelske Fader hjälpa oss, och vi skulle sjunga så som han ville att vi skulle sjunga.

Under invigningen sjöng vi med våra röster *och* våra hjärtan. Jag tror att änglarna sjöng med oss. Ljudet från kören var perfekt. Vi kände att Guds nåd var med oss och att han var nöjd med vår offergåva. Den känslan blev kvar hos mig länge.

Efter tempelinvigningen kände jag mig andligt närd och som att jag var ett med min himmelske Fader. Jag kände ett starkare band till honom än jag någonsin hade upplevt tidigare. Det bandet var så starkt att jag kände

mig andligt vägledt i vad jag skulle fråga om när jag bad (se 3 Nephi 19:24).

Vid tiden för tempelinvigningen var jag gravid i femte veckan. Några månader senare förlorade jag barnet i missfall. Det var en fruktansvärd tid. Jag kände mig så ledsen, särskilt när jag fick veta att jag kanske inte skulle kunna få fler barn.

Men den här svåra upplevelsen inträffade vid en tidpunkt då jag kände mig som starkast, andligt sett. Jag förstod att jag hade blivit förberedd för det här ögonblicket genom den offergåva vi hade gett i templet. Den andliga styrka jag hade upplevt hjälpte mig att övervinna den här prövningen eftersom min himmelske Fader var med mig och gav mig frid.

En kort tid senare välsignade Gud min man och mig med ett underverk. Vi blev överlyckliga när vår son Arturo fick en lillasyster, Daniela.

Jag skulle inte ha klarat den här upplevelsen utan den nära kontakt jag åtnjöt med min himmelske Fader. Jag visste att allt skulle bli bra och vara i enlighet med hans vilja. Minnet av dessa saker fyller fortfarande mitt hjärta med glädje och tacksamhet. ■

Herren ledde mig hem

Marcelo Maldonado, Cochabamba, Bolivia

När jag följde en andlig maning att återvända till Bolivia ledde Herren mig till eviga familjevälsignelser.

Medan jag arbetade på min doktorsavhandling och undervisade i musik i USA strävade jag efter att leva efter evangeliet och känna Guds inflytande i mitt liv. Jag var långt hemifrån och ibland kände jag mig ensam, men jag kände att hans kärlek och röst vägledde mina beslut.

En dag kom känslan att jag skulle återvända till mitt hemland Bolivia. Att återvända var inte ett beslut jag fattade lättvindigt. Saker och ting gick bra. Men när jag hade bett kände jag starkt att jag skulle återvända eftersom något viktigt väntade mig.

När jag hade kommit hem startade ett kandidatprogram i musik vid ett av Bolivias främsta universitet, där jag fick jobb som lärare.

I min hemförsamling träffade jag inom kort en ung kvinna som jag aldrig hade sett förut. Hennes föräldrar hade blivit medlemmar i kyrkan medan jag förberedde mig för att resa till USA flera år tidigare. Vi började dejta och gifte oss, vilket har varit en stor välsignelse i mitt liv.

För två år sedan fick min mormor en cancerdiagnos. Vi stod varandra mycket nära. När jag var liten brukade hon säga till mig: "Du kommer alltid att vara med mig, och jag vet att du kommer att ta hand om mig."

Eftersom jag hade återvänt hem fanns jag där när hon behövde mig och jag kunde vara med henne varje dag under hennes sista månader i livet. Hon blev inte medlem i kyrkan före sin död, men hon älskade tidskriften *Liahona*, Mormons bok och generalkonferensen. "Jag tror på det alltihop", sa hon.

Senare välsignades jag med att få vara i Cochabamba tempel med mina föräldrar när min mormor beseglades till sin man, som hade dött ung. Hon hade aldrig gift

om sig. Jag kände att de var där i templet med oss, lyckliga och tillsammans igen. Det var en vacker syn att se mina föräldrar i beseglingsrummet som ställföreträdare för dem.

Vi vet inte vad som kommer att ske i våra liv, men Herren vet var vi ska vara. Han vet också hur han ska välsigna oss, och han leder oss till att handla i hans ställe för att välsigna andra. Om vi litar på hans visdom och vägledning vet jag att han kan göra mer av våra liv än vad vi själva kan.¹ ■

SLUTNOT

1. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Ezra Taft Benson* (2014), s. 42.

Jag vill bli som du

JeriAnn Hillegeist, Utah, USA

Jag kände en överväldigande ångest som bottnade i en rädsla att inte räcka till – tills jag bad.

Efter en lång, jobbig dag fylld av svårigheterna med att ta hand om tre små barn ville jag bara ta en dusch och gå och lägga mig.

Jag tog ett djupt andetag och gick in på mitt rum för att varva ner. Det var då vår femåriga dotter kom in och påminde mig om att det var hennes tur att få den månatliga personliga intervjun som min man och jag hade börjat hålla med henne och vår treårige son. Vi brukade ställa frågor om deras favoritsaker och vad de tyckte om med dagis eller kyrkan. Sedan brukade vi påminna dem om att de var Guds barn och att vi älskade dem.

Jag tyckte om de här samtalen, men kände att jag varken fysiskt eller psykiskt hade ork nog. Jag började säga till min dotter att vi kunde prata i morgon kväll, men insåg hur viktiga våra samtal var för henne.

”Okej”, sa jag trött, ”vi hämtar pappa.”

Vi tre satte oss på sängen och började prata. När min man lämnat rummet en kort stund frågade jag vår dotter: ”Vad vill du bli när du blir stor?”

Jag var inte beredd på hennes svar: ”Som du.”

Tårar välldes upp i ögonen och hjärtat fylldes av känslor. Jag blev rörd av hur min dotter såg mig, men jag kände en överväldigande ångest som bottnade i en rädsla att inte räcka till. Jag tänkte på alla anledningar till att jag inte var

en idealisk förebild för mina barn, och jag var mycket väl medveten om mina brister.

Under min bön senare den kvällen bad jag innerligt min himmelske Fader att hjälpa mig bli ett bättre exempel för min dotter och mer värd hennes beundran. Plötsligt sköljde en överväldigande våg av tröst, hopp och kärlek över mig. Jag blev medveten om den tacksamhet min Fader i himlen och Frälsaren kände för mig bara för att jag var en mamma som försökte bli bättre. De bekräftade mina ansträngningar och fanns där för att hjälpa mig att bli den mor och dotter som de ser i mig.

Jag vet av hela mitt hjärta att Gud känner och älskar oss och att vi genom den ”möjliggörande kraften i Frälsarens försoning”¹ kan bli dem vi hoppas att kunna bli. ■

SLUTNOT

1. Se David A. Bednar, ”Med Herrens kraft”, *Liahona*, nov. 2004, s. 77.

ILLUSTRATION: DAVID MALAN

Du har gjort din mormor glad

Shirley Ann Slade Brown, Arizona, USA

Min mormors kusin hade ingen aning om hur mycket hennes gåva och hälsning betydde för mig.

När jag växte upp med döva föräldrar var jag mycket väl medveten om att min familj var annorlunda. När jag var liten fanns det ingen som kunde tolka för mina föräldrar på kyrkans möten eller aktiviteter, så vi gick inte dit så ofta.

Jag kände mig alltid som en utomstående som tittade in och ville ha det som andra i min församling hade – en familj som bad och studerade tillsammans.

Men mot slutet av mitt sista år på high school blev vi mer aktiva i kyrkan. Mina föräldrar beseglades i Mesa tempel i Arizona, och två av mina fyra syskon och jag beseglades till dem.

Fem år senare förberedde jag mig för att ta emot min begåvning och gifta mig i templet. Kvällen före min tempelbesegling var min bror och hans fru i templet för att utföra ställföreträdande arbete för min mors föräldrar som förberedelse för deras besegling dagen därpå. Min mor hade vid det laget varit omvänd i nästan 20 år, och hon var ivrig att påbörja sin släktforskning och tempeltjänst.

Dagen därpå beseglades våra morföräldrar till varandra och min bror och hans fru var återigen ställföreträdare. Det var min bröllopsdag, ja, men den innebar något extra för mig. Mina morföräldrar, som jag aldrig hade träffat, delade den här speciella dagen med mig.

Några dagar senare, när min man och jag öppnade bröllopspresenter, öppnade vi en mycket speciell present från min mormors kusin. Hon var en religiös kvinna som hade stått min mormor nära. Presenten var en bild av mormor på hennes egen bröllopsdag. På ett kort stod det: "Din mormor är så glad för dig och hon blickar ner på dig."

Den här kusinen hade ingen aning om hur mycket hennes hälsning betydde för mig. Inte heller kände hon till det tempelarbete som nyligen hade utförts för min mormor. Jag visste i den stunden att mormor

Bröllopsfoto av författarens mormor.

var nöjd med mig och glad över att vår familj hade påbörjat den viktiga resa som släktforskning och tempeltjänst innebär.

Vi var en evig familj nu, på stigen mot att samla in våra förfäder och ledda av min mor i att välsigna vår familj på andra sidan slöjan. ■

Frågor och svar om
PSYKISK HÄLSA

**Allt som är orättvist
i livet kommer att
ställas till rätta tack
vare Jesus Kristus.**

Att finna glädje i Jesu Kristi evangelium och samtidigt balansera psykiska hälsoproblem kan ibland kännas omöjligt. Krafter som är svåra att kontrollera kan hindra oss från att känna den Helige Andens inflytande, vilket kanske får oss att undra varför vi fortsätter försöka.

Även om Herren inte har uppenbarat alla svar på våra innerliga böner har han gett vägledning, råd, tröst och hopp genom sina profeter och apostlar och andra ledare i kyrkan.

Här är några av deras inspirerade ord som kan besvara vanliga frågor som ställs av unga vuxna. Om du också tyngs av några av de här frågorna ska du veta att Jesu Kristi evangelium ger dig frid och hopp när inget annat kan göra det.

Att känna Anden

F: Är mina psykiska hälsoproblem resultatet av en synd?

S: "Det är viktigt att inse att [psykisk ohälsa] inte är ett resultat av svaghet, och vanligtvis inte heller av synd ... Tillsammans kan vi bryta igenom molnen av isolering och stigmatisering så att skammens börda lättas och helandets underverk kan äga rum."

Syster Reyna I. Aburto, tidigare andra rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap, "I köld, i sol bliv, Herre, hos mig kvar", Liahona, nov. 2019, s. 58.

F: Varför blir jag inte bättre när jag gör det som är rätt?

S: "Tro inte att du kan lösa alla problem, men lös dem du kan. Om det så bara är små segrar, var tacksam för dem och ha tålamod. Dussintals gånger i skriftorna befaller Herren någon att vara stilla – och vänta. Att tålmodigt uthärda vissa saker är en del av vår jordiska utbildning."

President Jeffrey R. Holland, tillförordnad president för de tolv apostlarnas kворum, "Som ett krossat kär", Liahona, nov. 2013, s. 41.

Varför blir jag inte bättre när jag gör det som är rätt?

F: Hur kan jag veta att jag får svar på böner när min psykiska hälsa gör det svårt att känna igen svaren?

S: "I mycket av den osäkerhet och under många av de utmaningar vi möter i livet vill Gud att vi ska göra vårt bästa, att verka av oss själva utan att påverkas av annat (se 2 Nephi 2:26) och lita på honom ... Ofta kämpar vi kanske vidare med hopp och en bön om – men utan absolut visshet – att vi handlar enligt Guds vilja. Men när vi hedrar våra förbund och håller buden, när vi alltmer konsekvent försöker göra gott och bli allt bättre, kan vi vandra i visshet om att Gud leder våra steg." *Äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kворum, "Uppenbarelsens ande", Liahona, maj 2011, s. 90.*

F: Hur kan jag känna glädje i evangeliet när depression gör det så svårt att känna glädje?

S: "När ni utforskar Guds ord för en djupare förståelse av Guds eviga plan, tar emot dessa uppmaningar och strävar efter att vandra på hans sätt, får ni uppleva 'Guds frid, som övergår allt förstånd', [Filipperbrevet 4:7] även mitt i sorgen. Ni kommer att känna ett större mått av Guds oöverträffliga kärlek öka i ert hjärta. Det celestiala ljusets gryning kommer att tränga igenom era prövningars skuggor och ni kommer att börja uppleva den osynliga, fullkomliga, himmelska sfärens obeskrivliga härligheter och under. Ni kommer att känna hur er ande lyfter från den här världens tyngdkraft."

Äldste Dieter F. Uchtdorf i de tolv apostlarnas kворum, "En högre glädje", Liahona, maj 2024, s. 69.

Få tillgång till Jesu Kristi kraft

F: Hur kan jag lära mig att lita på Kristus när jag känner att jag inte kan lita på mig själv på grund av mina psykiska hälsoproblem?

S: "Ju mer du lär dig om Frälsaren, desto lättare blir det att lita på hans barmhärtighet, hans oändliga kärlek och hans stärkande, helande och återlösande makt ...

Om allt annat och alla andra i världen som du litar på sviker, så sviker Jesus Kristus och hans kyrka dig *aldrig*."

President Russell M. Nelson, "Kristus har uppstått – tro på honom, förflyttar berg", Liahona, maj 2021, s. 103, 104.

F: Vet Kristus verkligen hur jag känner?

S: "Det finns kanske ingen familjemedlem, vän eller prästadömsledare – hur lyhörda och välmenande de än må vara – som vet exakt hur det känns eller som har de rätta orden för att hjälpa er helas. Men detta ska ni veta: Det finns en som fullkomligt förstår vad ni upplever, en som är 'mäktigare än hela jorden' [1 Nephi 4:1] och som 'kan göra långt mycket mer än allt [ni] ber om eller tänker [er]' [Efesierbrevet 3:20]."

Äldste Matthew S. Holland i de sjuttios kvorum, "Sonen – den utomordentliga gåvan", Liahona, nov. 2020, s. 46.

Känna Guds kärlek

F: Älskar Gud mig fortfarande trots att jag har problem med psykisk ohälsa?

S: "Du kanske hör en kör av nedslående röster, och känner mörker tynga dina tankar, får budskap

som säger att du är för sårad och förvirrad, för svag och förbisedd, för annorlunda eller vilsen för att förtjäna himmelsk kärlek på riktigt. Om du hör dessa tankar ber jag dig att höra detta: de rösterna har helt enkelt fel. Vi kan tryggt vara säkra på att vår trasighet inte på något sätt diskvalificerar oss från himmelsk kärlek."

Äldste Karl D. Hirst i de sjuttios kvorum, "Guds favorit", Liahona, nov. 2024, s. 11–12.

F: Varför tar Gud inte bort den här utmaningen?

S: "När man strävar efter att finna frid och förståelse i dessa svåra frågor, är det av största vikt att komma ihåg att vi lever – och valde att leva – i en fallen värld, där i en gudomlig avsikt vår strävan mot gudaktighet ska prövas gång på gång. Vi kan vara fullkomligt säkra på att planen utlovade en Frälsare, en Återlösare som genom vår tro på honom skulle lyfta oss segrande över dessa prövningar och motgångar, även om priset för detta skulle vara oändligt stort för både Fadern som sände honom och för Sonen som kom. Det är bara kunskapen om denna gudomliga kärlek

Varför tar Gud inte bort den här utmaningen?

som gör vårt eget mindre lidande först uthärdligt, sedan begripligt och slutligen återlösande."

President Jeffrey R. Holland, tillförordnad president för de tolv apostlarnas kворum, "Som ett krossat kär!"; Liahona, nov. 2013, s. 40.

Välja att leva

F: Om jag vet att nästa liv kommer att bli bättre, varför ska jag då fortsätta att leva det här?

S: "Oavsett dina bekymmer eller svårigheter är död genom självmord uppenbarligen *inte* svaret. Det lindrar inte smärtan som du känner eller som du tror att du orsakar. I en värld som så förtvivlat behöver allt ljus den kan få, ber jag dig att *inte* förringa det eviga ljus som Gud satte i *din* själ innan den här världen var till. Prata med någon. Be om hjälp. Förgör *inte* ett liv som Kristus gav *sitt* liv för att bevara. Du kan bära jordelivets svårigheter, för vi hjälper dig att bära dem."

Se president Jeffrey R. Holland, tillförordnad president för de tolv apostlarnas kворum, "Var inte rädd. Bara tro!"; Liahona, maj 2022, s. 36.

"Oavsett vilket problem ni har, mina bröder och systrar – psykiska eller känslomässiga eller fysiska eller andra – rösta inte emot det dyrbara i livet genom att göra slut på det! Lita på Gud. Håll fast vid hans kärlek. Vet att en dag kommer en strålande gryning när alla jordelivets skuggor flyr."

President Jeffrey R. Holland, tillförordnad president för de tolv apostlarnas kворum, "Som ett krossat kär!"; Liahona, nov. 2013, s. 42.

Stötta dina närstående

F: Hur kan jag stötta min närstående som står inför psykiska hälsoproblem?

S: "Återigen, när vi utbildar oss i psykisk ohälsa förbereder vi oss för att hjälpa oss själva och andra som har det svårt. Öppna och ärliga samtal med varandra gör att det här viktiga ämnet får den uppmärksamhet det förtjänar. Trots allt föregår information inspiration och uppenbarelse. Dessa alltför ofta osynliga utmaningar kan drabba vem som helst, och när vi ställs inför dem känns de oöverkomliga.

Något av det första vi behöver inse är att vi sannerligen inte är ensamma. Jag uppmanar er att läsa om ämnen som rör psykisk hälsa i avdelningen Hjälp i livet i appen Evangeliebiblioteket. Kunskap leder till större insikt, större acceptans, större medkänsla, större kärlek. Det kan lindra tragedin samtidigt som det hjälper oss att utveckla och hantera sunda förväntningar och sunda interaktioner."

Äldste Erich W. Kopischke i de sjuttios kворum, "Några tankar om psykisk hälsa"; Liahona, nov. 2021, s. 38.

Fråga: En av mina närstående begick självmord på grund av psykisk ohälsa. Vad kommer att hända med honom eller henne?

S: "Det finns en gammal sekteristisk föreställning om att självmord är en synd och att någon som [dör genom] självmord är förvisad till helvetet för evigt. Det är helt fel. Jag tror att i de allra flesta fall kommer vi att finna att dessa individer har levt heroiska liv och att självmord inte

kommer att vara ett utmärkande drag för deras evighet."

Äldste Dale G. Renlund i de tolv apostlarnas kvorum, "Renlund: Att förstå självmord" [Understanding Suicide] (video), Evangeliebiblioteket, med engelska som förvalt språk.

Gå framåt och blicka uppåt

Vissa svar som Gud ger oss skiljer sig från det vi hoppades på, och vissa svar kommer inte i det här livet. Även om vi inte vet allt nu om varför många av oss kämpar med psykisk ohälsa kan vi finna tröst i löftet om att vi en dag ska förstå allting fullkomligt. Våra ansträngningar – oavsett hur fruktlösa de kan kännas ibland – kommer alla att vara värda besväret (se Galaterbrevet 6:9; Läran och förbunden 58:3).

Äldste Dieter F. Uchtdorf i de tolv apostlarnas kvorum har sagt: "Tron är något vackert eftersom den består även när välsignelser inte kommer på det sätt vi hoppats på. Vi kan inte se in i framtiden, vi har inte alla svar, men vi kan gå framåt och uppåt med tillit till Jesus Kristus eftersom han är vår Frälsare och Återlösare."¹

När du och de du älskar navigerar den psykiska hälsans komplexitet, kom då ihåg att allt som är orättvist i livet kommer att ställas till rätta tack vare Jesus Kristus. Fortsätt framåt och uppåt – med honom på din sida kan du alltid hålla ut med hopp. ■

SLUTNOT

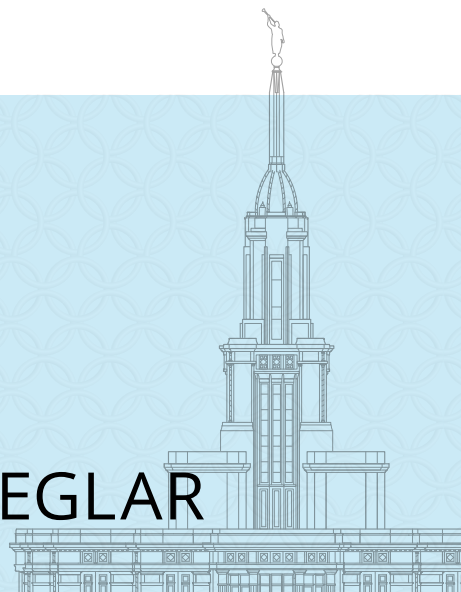
1. Dieter F. Uchtdorf, "Ge näring åt rötterna så växer grenarna", *Liahona*, nov. 2024, s. 103.

Även om vi inte vet allt nu om varför många av oss kämpar med psykisk ohälsa kan vi finna tröst i löftet om att vi en dag ska förstå allting fullkomligt.

TEMPLETS FÖRRÄTTNINGAR

FÖRENAR, FÖRBINDER OCH BESEGLAR

Tempeltjänstens historia i de sista dagarna visar entusiasm och uppenbarelse som gavs rad på rad gällande ställföreträdande dop för de döda.

Amy Harris

Lärare i historia på Brigham Young University

Betsy King Duzette vadade ut i Mississippiflodens iskalla vatten. Den 58-åriga änkan och konvertiten från Connecticut¹ döptes sedan för sina farbröder, sin svärmor och sin makes styvfar.²

Profeten Joseph Smith hade nyligen, i augusti 1840, undervisat de heliga om läran om dop för de döda.³ I sin iver utförde de dop i floden, eftersom templet i Nauvoo inte var färdigbyggt. Kvinnor döptes för män och män för kvinnor. Men snart uppenbarade Herren för Joseph Smith att dop för avlidna förfäder måste utföras i invigda tempel (se Läran och förbunden 124:28–35). Och 1845 tillkännagav Brigham Young att kvinnor skulle döpas för kvinnor och män för män.⁴

Betsys make, Philemon Duzette, hade dött sex år tidigare. Hon trotsade det kalla vattnet för att döpas för hans avlidna släktingar såväl som för sina egna. Det innefattade dop för Philemons styvfar Jesse Peas, som hade dött 50 år tidigare när Betsy var en ung flicka.

Hon fick kanske aldrig träffa honom men kände troligen till honom och hans namn och hans relation till Philemon och Philemons mor, Martha Wing. Betsy kände Martha när hon levde.

Betsy döptes som ställföreträdare för Jesse nästan omedelbart efter uppenbarelserna om dop för de döda. Och hon och hennes man hade uppkallat ett av sina barn efter Jesse.⁵ Philemons biologiska pappa, som också hette Philemon, dog när Philemon var liten, och Jesse Peas blev hans styvfar när Philemon var tre år och hjälpte Martha att uppfostra honom.

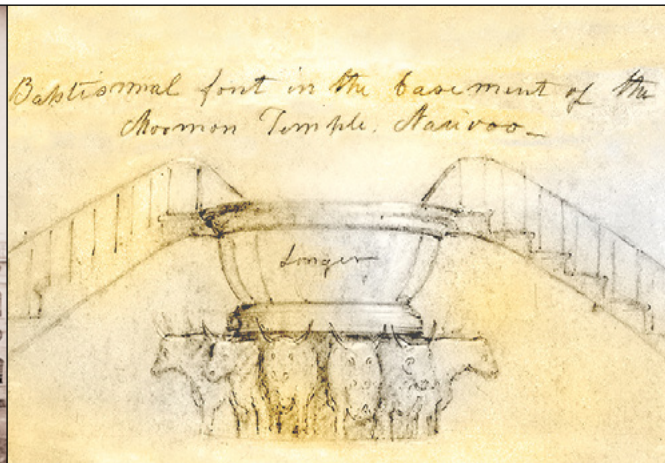
Styvföräldraskap var vanligt i 1700- och 1800-talets Amerika. Hög dödlighet och en hög andel som gifte om sig innebar att många levde i styvfamiljer eller blandade familjer.⁶ Således rekonstruerades banden mellan familjen Duzette och Peas två gånger; en gång när Philemons mor gifte sig med Jesse Peas och en andra gång genom dop för de döda.

ÅTERLÖSA NÄRSTÅENDE

Ställföreträdande dop förde samman dessa jordiska band på ett sätt som skulle vara för evigt. Som Joseph Smith skrev är dop för de döda en "sammansvetsande länk" som binder samman de levande med de döda, "för vi kan inte fullkomliggöras utan dem, inte heller kan de fullkomliggöras utan oss" (Läran och förbunden 128:18).

Alvin Smiths gravsten.

Teckning av dopbassängen i det ursprungliga Nauvoo tempel.

• **Aug. 1840** – Profeten Joseph Smith uppenbarar vid Seymour Brunsons begravning att de heliga kan döpas för de döda.

• **Sep. 1840** – Det första dokumenterade dopet för de döda äger rum; Jane Neyman döps för sin avlidne son Cyrus i Mississippifloden.

• **Jan. 1841** – Joseph Smith får genom uppenbarelse veta att dop för de döda ska utföras i templet.

• **Okt. 1841** – Joseph Smith tillkännager att ställföreträdande dop inte ska utföras förrän dopfunten i templet i Nauvoo är färdigställd.

• **Nov. 1841** – Dop för de döda påbörjas i dopfunten i det delvis färdigställda templet i Nauvoo.

Joseph Smith lärde att utan denna sammansvetsande länk⁷ skulle jorden drabbas av en förbannelse, något som skulle göra jorden till en ödemark, skapad utan syfte (se Läran och förbunden 128:17–18). I kontrast till denna skarpa förkunnelse stod Josephs underbara uppenbarelse om makten att binda samman alla Guds barn för evigt.

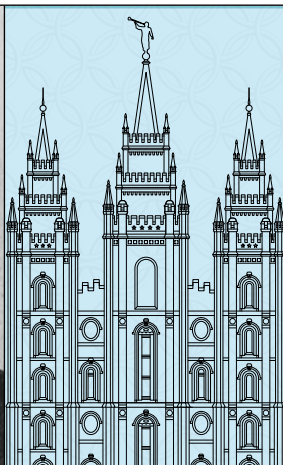
Förutom vikten av ställföreträdande förrättningar för avlidna släktingar, betonade Joseph att det också gagnar de levande: ”Och låt mig nu, mina högt älskade bröder och systrar, försäkra er att detta är principer rörande de döda och de levande som inte lättvindigt kan förbigås när det gäller vår frälsning” (Läran och förbunden 128:15).

För Joseph Smith var de här uppenbarelserna djupt personliga. Hans

äldste bror Alvin hade dött 1823 och Joseph kände förlusten i sitt liv.⁸ I en uppenbarelse 1836 fick Joseph en syn om ”Guds celestia rike och dess härlighet” och ”portens enastående skönhet” och ”detta rikes vackra gator”. Mitt i denna storslagna syn om det celestia riket såg han också enskilda släktingar som han kände och älskade, däribland sin bror Alvin. Han ”förundrades” över att Alvin, som aldrig hade döpts, var en arvinge ”till Guds celestia rike”. (Se Läran och förbunden 137:1–6.)

FÖRE VÄRLDENS GRUNDLÄGGNING

Banden mellan levande och avlidna närstående visar den majestätiska omfattningen av mänsklig frälsning, för de som ”dör utan kunskap om evangeliet” (Läran och förbunden 128:5) är kända och en väg till deras återlösning gavs innan de kom till jorden. Ja, dop för de döda instiftades för vår ”frälsning redan före världens grundläggning” (Läran och förbunden 128:8).⁹ Uppenbarelser om dop för de döda följdes av senare uppenbarelser om beseglade förrättningar. Beseglingen av barn till föräldrar blev en kulminerande förrättning som erbjöd länkar åt alla som någonsin levt (se Läran och förbunden 138:47–48).

- **Juli 1845** – President Brigham Young tillkännager att vid ställföreträdande dop ska män döpas för män och kvinnor ska döpas för kvinnor.
- **April 1894** – President Wilford Woodruff uppmanar kyrkans medlemmar att forska i sin släkthistoria så långt tillbaka som möjligt.
- **April 1995** – Kyrkans ledare uppmanar medlemmarna att utföra dop för sina egna förfäders räkning.
- **Dec. 2017** – Kyrkans ledare tillkännager att unga män som är präster inom aronska prästadömet får förrätta dop för de döda.
- **Okt. 2019** – President Russell M. Nelson tillkännager att kvinnor kan tjäna som vittnen vid ställföreträdande dop.

I ett vackert generalkonferenstal från april 2018 beskrev äldste Dale G. Renlund i de tolv apostlarnas kворum kraften i dessa beseglande band:

”Med sin oändliga förmåga beseglar och helar Gud enskilda och familjer som upplever tragedier, förluster och svårigheter ...

Genom sitt försoningsoffer erbjuder Jesus Kristus de här välsignelserna till alla, både de döda och de levande.”¹⁰

Precis som Betsy King Duzette hade tro och tillit när hon vadade ut i Mississippifloden å sin styvfars vägnar, kan vi alla förenas, beseglas, förbindas och svetsas samman för evigt. ■

SLUTNOTER

1. Se ”Elizabeth Jane King (1782–1842)”, profil, samhällsprojekt i Nauvoo, nauvoo.byu.edu.
2. Uppteckningarna för de här dopen har inget specifikt datum, men de ägde troligen rum på hösten 1840 eller tidigt på våren 1841.
3. Se *Saints: The Story of the Church of Jesus Christ in the Latter Days*, vol. 1, *The Standard of Truth, 1815–1846* (2018), s. 421–422.
4. Se Ämnen inom kyrkans historia, ”Baptism for the Dead”, Evangeliebiblioteket, med engelska som förvalt språk.
5. Se Betsy Ducetts [Duzette] dop för avlidna släktingar, ca 1840, i ”Nauvoo Baptisms for the Dead in Mississippi River (Sept. 1840–Nov. 1841)”, bild 76 av 102, FamilySearch.org. Joseph Smith predikade om dop för de döda första gången i augusti 1840 (se Simon Baker, uttalande i *Journal History of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, 15 aug. 1840, catalog.ChurchofJesusChrist.org; se även Joseph Smith, ”Letter

to Quorum of the Twelve, 15 December 1840”, s. 6, josephsmithpapers.org).

6. Se Lisa Wilson, *A History of Stepfamilies in Early America* (2014), s. 2–3.
7. Den pågående återställelsen skulle så småningom klargöra att den sammansvetsande länken inte bara innefattar dopet utan också andra nödvändiga prästadömsförrättningar som länkar samman generationer (se D. Todd Christofferson, ”Beseglingsmakten”, *Liahona*, nov. 2023, s. 21).
8. Se Joseph Smith, ”Discourse, 9 April 1842, as Reported by Wilford Woodruff”, s. 144, josephsmithpapers.org.
9. Se Russell M. Nelson, ”Generationer sammanlänkade genom kärlek”, *Liahona*, maj 2010, s. 92.
10. Dale G. Renlund, ”Släktforskning och tempeltjänst: Besegling och helande”, *Liahona*, maj 2018, s. 48, 49.

VAR ÄR MINA UTLOVADE VÄLSIGNELSER AV ATT BETALA TIONDE?

Vår himmelske Fader skänker ofta "viktiga men obemärkta" välsignelser i stället för omedelbara underverk när vi betalar tionde.

Alyssa Bradford
Kyrkans tidskrifter

Malaki profeterade att när vi ger vårt tionde till Gud, öppnar han himlens fönster och öser ut en välsignelse i så rikt mått att det inte ska finnas plats nog att ta emot den (se King James Version, Malachi 3:10).

Med det löftet hör vi ofta berättelser om mirakulösa och omedelbara välsignelser som kom till dem som hedrade befallningen att betala sitt tionde. Men vad händer om vi inte får liknande välsignelser i våra stunder av desperat timligt behov? Att inte se liknande välsignelser komma i våra egna liv kan vara nedslående. Vi kanske till och med frågar: "Är inte *jag* välsignad?"

Äldste Neil L. Andersen i de tolv apostlarnas kворum påminner oss om att "himlens fönster öppnas på många sätt. En del är timliga, men många är andliga. En del är diskreta och lätta att förbise. Lita på Herrens tidsplan – välsignelserna kommer alltid."¹

Lärdomar från äldste David A. Bednar i de tolv apostlarnas kворum kan också hjälpa oss förstå att välsignelserna vi får kan komma på en mängd olika sätt som vi kanske inte tänker på. Han sa: "En del av de skiftande välsignelser vi får när vi håller detta bud [tiondelagen] är viktiga men obemärkta. Sådana välsignelser märker vi bara om vi är både andligt uppmärksamma och observanta (se 1 Korintierbrevet 2:14)."²

Att söka efter och känna igen de viktiga men obemärkta välsignelserna av att betala fullt tionde kan hjälpa oss förstå att Gud *är* medveten om oss och *välsignar* oss.

VIKTIGA MEN OBEMÄRKTA VÄLSIGNELSER

Guds vilja är inte alltid densamma som vår (se Jesaja 55:8–9). Därför kommer Guds välsignelser kanske inte alltid till oss på det sätt som vi önskar eller förväntar oss. Äldste Bednar gav några exempel på oväntade välsignelser som kan komma av tiondebetalning: "Tbland när vi ber Gud om framgång ger han oss fysisk och mental uthållighet. Vi kanske ber om

"Välsignelsen vi får genom himlens fönster kan bestå av en större förmåga att handla och ändra våra egna omständigheter i stället för att vänta på att våra omständigheter ska ändras av någon eller något."

– Äldste David A. Bednar

ekonomisk framgång och det vi får är ett större perspektiv och ökat tålamod. Om vi ber om andlig tillväxt kan vi välsignas med nådens gåva. Han kan ge oss övertygelse och förtroende när vi strävar efter att uppnå värdiga mål. Och när vi bönfaller honom om befrielse från fysiska, mentala och andliga svårigheter, kan han välsigna oss med ökad beslutsamhet och motståndskraft."³

Äldste Bednar menade även att "välsignelsen vi får genom himlens fönster kan bestå av en större förmåga att handla och ändra våra egna omständigheter i stället för att vänta på att våra omständigheter ska

ändras av någon eller något"⁴. Se till exempel hur en man och hustru från Argentina upplevde det här i sitt liv i berättelsen "Varför betalar ni fortfarande tionde?" (*Liahona*, mars 2013, s. 37).

GUDS TIDSPLAN

Vi kan också lära oss lita på att välsignelser kommer i Guds egen tid och på hans eget sätt.

Äldste Michael John U. Teh i de sjuttios kворum har sagt: "När vi lyder tiondelagen ... ska vi inte ge Herren ett slutdatum. Det finns en tendens hos en del att förvänta sig att de materiella välsignelserna ska komma vid en viss tidpunkt som de själva beräknat. Det är så de flesta förlorar sin tillit till hans löften. De är trofasta till en början men upphör sedan att lyda efter en tid när deras förväntningar inte uppfylls. Vi behöver inse att allt görs enligt Herrens vilja och tidsplan och inte vår."⁵

När vi förstår att Guds tidsplan skiljer sig från vår kan det hjälpa oss att bättre inse att bara för att vi inte har upplevt ett omedelbart underverk betyder det inte att vi inte är välsignade.

GUDS VISDOM

President Dallin H. Oaks, förste rådgivare i första presidentskapet, har sagt: "Någon har sagt att livet är det som händer oss medan vi gör upp andra planer. På grund av sådant som vi inte har någon kontroll

över kan vi inte planera och åstadkomma allt vi önskar i våra liv. Många viktiga saker kommer att ske i våra liv som vi inte har planerat, och alla kommer inte att vara välkomna.”⁶

På vår jordiska resa kan även de som lyder tiondelagen komma att uppleva ekonomiska svårigheter på grund av arbetslöshet, oväntade nödsituationer, misskötsel av ekonomi eller stillastående löner. Vetskapen om att Gud har kontroll kan hjälpa oss växa i tro och tålamod när vi söker efter tiondets viktiga och obemärkta välsignelser. Det kan vara så att några av de här svårigheterna faktiskt är välsignelser som hjälper oss att växa genom själva prövningen.

Äldste Hugh B. Brown i de tolv apostlarnas kворum (1883–1975) berättade om en insikt han fick när han beskar en vinbärsbuske på en gård i Kanada.

När han höll på att rensa upp och reparera sin egendom, såg han en vinbärsbuske som vuxit sig nästan två meter hög och inte gav några bär. Han skar därför ner den drastiskt och lämnade bara små, droppformade stumpar. Det såg nästan ut som om vinbärsbusken grät och äldste Brown tyckte att han hörde busken säga:

”Hur kunde du göra så här mot mig? Jag höll ju på att växa så fint ... Och nu har du klippt ner mig ... Jag trodde det var du som var trädgårdsmästaren.”

Äldste Brown svarade: ”Hör nu, lilla vinbärsbuske, det är jag som är trädgårdsmästaren, och jag vet vad jag vill att du ska bli. Om jag låter dig växa som du vill kommer du aldrig att bli något. Men en dag när du är full av bär kommer du att tänka tillbaka och säga: ’Tack, herr Trädgårdsmästare, för att du klippte ner mig, för att du älskade mig tillräckligt för att såra mig.’”⁷

När vi har det svårt ekonomiskt och inte ser de utlovade välsignelserna av att betala tionde, kanske vi tårögt frågar Gud på liknande sätt: ”Hur kunde du göra

så här mot mig? Jag gör allt du har bett om. Och nu har du klippt ner mig.”

Vid dessa tillfällen kan vi ta en stund till att fundera över om de prövningar vi upplever faktiskt kommer att medföra stora välsignelser av det vi lär oss på vägen. Vi kan lära oss att mer fullständigt lita på Trädgårdsmästaren och de välsignelser han har i beredskap åt oss när vi håller oss nära honom.

FORTSATT HOPP OCH BÖN

De obemärkta men viktiga välsignelser som Gud ger oss för att vi betalar tionde kan hjälpa oss att höja oss över många av världens svårigheter. Vår kärleksfulle himmelske Fader skräddarsyr på ett fullkomligt sätt de här välsignelserna för att hjälpa oss växa och bli mer som han. När vi utövar tro på att känna igen och acceptera alla välsignelser som kommer, kan vi se uppfyllelsen av Malakis löfte.

När tvivel och förtvivlan uppstår på grund av ekonomiska svårigheter, när vi tårögt ifrågasätter om vi blir välsignade, ska vi inte ge upp hoppet! I stället kan vi be om att få se de obemärkta och viktiga välsignelser som Herren har förlänat oss och ha tro på vår himmelske Faders plan för oss.

Som äldste Andersen har vittnat: ”Jag lovar er att när vi litar på Herren följer himlens välsignelser.”⁸ ■

SLUTNOTER

1. Neil L. Andersen, ”Tionde öppnar himlens fönster”, *Liahona*, nov. 2023, s. 32.
2. David A. Bednar, ”Himlens fönster”, *Liahona*, nov. 2013, s. 17.
3. David A. Bednar, ”Himlens fönster”, s. 18.
4. David A. Bednar, ”Himlens fönster”, s. 18.
5. Michael John U. Teh, ”Prove Me Now Herewith”, *Nyhetsrummets blogg*, 14 juni 2013, news-ph.ChurchofJesusChrist.org.
6. Dallin H. Oaks, ”Timing” (andakt vid Brigham Young University, 29 jan. 2002), s. 4, speeches.byu.edu.
7. Hugh B. Brown, ”God is the Gardener” (examenstal vid Brigham Young University, 31 maj 1968), s. 5–6, speeches.byu.edu.
8. Neil L. Andersen, ”Tionde öppnar himlens fönster”, s. 33.

Kyrkan i Mongoliet

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga har vuxit stadigt i Mongoliet sedan äldre missionärspår började anlända 1992. De första nyomvända i Mongoliet döptes 1993 och den första grenen organiserades samma år. År 1995 etablerades den första missionen. I dag har kyrkan i Mongoliet:

12 400 medlemmar (ungefär)

2 stavar, 24 församlingar
och grenar, 1 mission

1 tempel (som ska byggas
i Ulaanbaatar)

Andliga välsignelser

Munkh-Od Altansukh (ovan till höger) från Ulaanbaatars östra stav säger: "Jag får ovärderliga andliga erfarenheter genom olika handlingar som skriftstudier, tjänande av andra och tempeltjänst. Jag vet att de små och enkla medlen i evangeliet, om vi utövar dem regelbundet, hjälper oss att utvecklas mot upphöjelse som familj."

Första presidentskapet: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

De tolv apostlarnas kворum: Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares, Patrick Kearon

Redaktör: Robert M. Daines

Biträdande redaktör: Yoon Hwan Choi

Rådgivare: David P. Homer, Jörg Klebingat, Gabriel W. Reid, Kristin M. Yee

Verkställande chef: Jason J. Mitchell

Chef för kyrkans tidskrifter: Adam C. Olson

Chef för förlagsverksamheten: Lee Gibbons

Verksamhetschef: Garff Cannon

Samordnare: Dillon Boss, Clark Miles

Redaktionschef: Martin Baron

Biträdande redaktionschefer: Brittany Beattie, Ryan Carr, C. Matthew Flitton, Mindy Selu, DB Troester

Publikationsassistent: Nancy Sutton

Medredaktörer: Garrett H. Garff, Chakel Wardleigh Herbert, Michael R. Morris, Alison R. Wood

Redaktionspraktikanter: Becca Bravo, Zoey Diede, Trent Hortin

Art director: Michael Dunford

Designers: Ira Glen Adair, Fay P. Andrus, Julie Burdett, David Green, Bryan W. Gygi, Colleen Hincley, Stephen Neilsen

Designpraktikant: Kylee Bodily

Produktionschef: Ammon Harris

Produktion: Emily Jo Blanchard, Baylie Escamilla, Evany Pace, Derek Washburn

Tryckerichef: Steven T. Lewis

Distributionschef: Nelson Gonzalez

Postadress: *Liahona*, Fl. 23, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023, USA.

Liahona (ett ord i Mormons bok som betyder "kompass" eller "vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bislama, bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska, fiji, finska, franska, grekiska, indonesiska, isländska, italienska, japanska, khmer, kinesiska, kinesiska (förenklad), kiribati, koreanska, kroatiska, lettiska, litauiska, malagassiska, marshalliska, mongoliska, nederländska, norska, polska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, slovenska, spanska, svenska, swahili, tagalog, tahitiska, thai, tjeckiska, tonga, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska. (Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)

© 2025 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Printed in the United States of America.

Copyrightinformation: Om inget annat anges får material från *Liahona* kopieras för personligt, icke kommersiellt bruk (inklusive för kyrkans ämbeten). Den här rättigheten kan upphävas när som helst. Visuellt material får inte kopieras om restriktioner för detta anges intill bildmaterialet. Copyrightfrågor ska ställas till Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Fl. 5, Salt Lake City, UT 84150, USA, e-post: cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada: *LIAHONA* (USPS 311-480) English (ISSN 1080-9554) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue, old and new address must be included. **Hjälplinje för prenumeration: 001-800-537-5971.** (Canada Post Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

VISSTE DU DET HÄR?

Kyrkans tidskrifter finns för alla åldrar på många språk.

UV: AKTUELLT

Se fler artiklar för unga vuxna. Gå till [Evangeliebiblioteket > Tidskrifter > UV: Aktuellt](#).

VÄGLEDNING FÖR DE UNGA

Hitta artiklar som uppmuntrar och inspirerar ungdomar. Gå till [MagazineSubscriptions.ChurchofJesusChrist.org](#) för att få en kostnadsfri prenumeration på den tryckta versionen. Gå till [Evangeliebiblioteket > Tidskrifter > Vägledning för de unga](#) för att se den digitala versionen.

VÄNNEN

Hitta artiklar och roligt innehåll för barn. Gå till [MagazineSubscriptions.ChurchofJesusChrist.org](#) för att få en kostnadsfri prenumeration på den tryckta versionen. Gå till [Evangeliebiblioteket > Tidskrifter > Vännen](#) för att se den digitala versionen.

KONTAKTA OSS

Använd länken på liahona.JesuKristiKyrka.org för att dela frågor, feedback eller upplevelser.

Du kan också nå oss via e-post på liahona@ChurchofJesusChrist.org eller vanlig post på:

Liahona, floor 23
50 E. North Temple Street
Salt Lake City, UT
84150-0023, USA

EN KONSTNÄRS PORTRÄTT AV JOSEPH OCH EMMA SMITHS HEM I KIRTLAND I OHIO I USA.

Efter att ha bott i flera olika hem i Ohio flyttade Joseph och Emma Smith slutligen till ett eget hem i Kirtland i slutet av 1833. Här fick Joseph uppenbarelser om många frågor, bland annat hur högråd skulle organiseras (Läran och förbunden 102), hur han skulle hjälpa de lidande heliga i Missouri (Läran och förbunden 103), hur kyrkans ekonomi skulle handhas (Läran och förbunden 104) och hur prästadömsämbeten skulle fullgöras (Läran och förbunden 107).

”Jag, Herren, har spänt ut himlarna och gjort jorden, mina händers verk, och allting däri är mitt.

Och det är min avsikt att sörja för mina heliga, för allting är mitt.

Men det måste ske på mitt eget sätt” (Läran och förbunden 104:14–16).

FRÅGOR OCH SVAR

Vad kyrkans ledare har
undervisat om psykisk hälsa.

32

VITTNESBÖRD

Dyrbart och varaktigt – som ett
bonsaiträd

20

TEMPELFÖRRÄTTNINGAR

Hur de förenar och sammanlänkar
oss

38

TIONDE

Inse vilka välsignelser det medför

42

